

BLAUWE GIDSEN, katholieke Vlaamse meisjesbeweging, opgericht door mevr. Van Haegendoren-Groffi.

De vereniging Guides catholiques de Belgique, opgericht in 1916, recruteerde in Vlaanderen overwegend meisjes uit de hogere Franstalige burgerij. Het aantal afdelingen of groepen bleef gering. Dit was anders bij de jongensbeweging (Baden Powell-Scouts), die van 1 januari 1930 af in twee verbonden gefederaliseerd werd, zich snel uitbreidde en een Vlaamse koers koos.

Zodra het Vlaamsch Verbond der Katholieke Scouts (VVKS) op meisjes een beroep ging doen als welpenleidsters, trok de scoutsbeweging ook Vlaamse meisjes aan. Deze beweging werd geleid door Y. Groffi (mevr. Van Haegendoren). Tijdens en onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog ontstonden er een zestigtal zelfstandige Vlaamse groepen met de stilzwijgende steun van het VVKS.

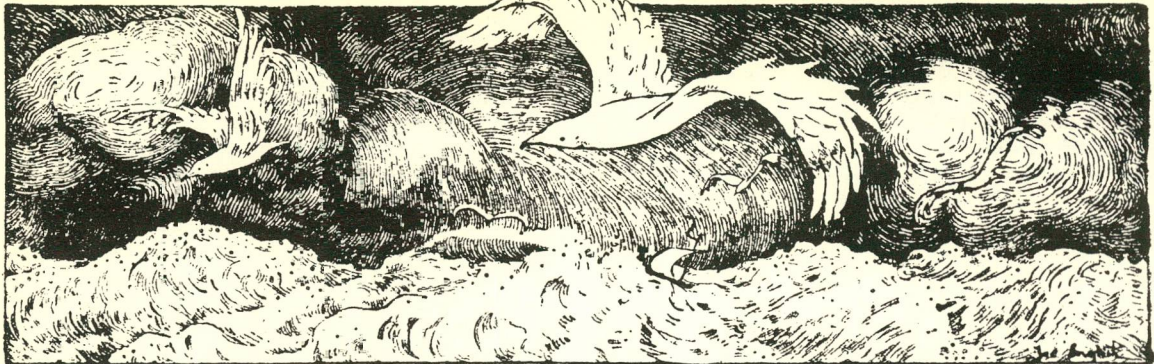
In tegenstelling tot de Guides catholiques, die in kaki-uniform gestoken waren, kozen zij de blauwe kleuren, als internationaal uniform van de gidsenbeweging. De kaki-kleur werd als militair en jongensachtig beschouwd. Vandaar de benaming: Blauwe Gidsen.

In pedagogisch opzicht verschilden blauw en kaki in die zin, dat de laatsten overwegend op de Franse methoden en mentaliteit gericht waren. De onvlaamse houding van de leiding der toenmalige kaki-gidsen en de tegenwerking van de kerkelijke overheid verstoorden eind 1947 een zekere verstandhouding die tussen de officiële vereniging en de Blauwe Gidsen ontstaan was. Onder druk van de kerkelijke overheid werden vele blauwe groepen tot de formaliteit van de aansluiting gedwongen. Andere verschrompelden vanwege de tegenwerking die zij ondervonden.

Enkele overblijvende groepen vormden als Lutgardising (z. aldaar) met andere vrouwelijke jeugdverenigingen een federatie die na het overlijden van mevr. Van Haegendoren-Groffi (1953) niet bleef bestaan.

LITERATUUR: *Het Witboek van de Blauwe Gidsen 1939-1949* (1949).

JANINE BEYERS-BELL



Teken. no door J. English.